

zglemam uterlovati. Ravno tako pa moramo tudi otrokam zaterditi, de očete in matere spoštujete, ljubijo, jim hvaležnost skazujejo in jih slušajo; zakaj le njim, ki se tako ravna, je obljubljeno verh večniga zveličanja tudi časna sreča. Gospodár naj pomni, de bo rézne zapovedi mečil s prijaznim obnašanjem; hlapci pa naj marljivo spolnujejo njegovo voljo, in naj zvesti bódo. Prodajavec naj per svojim prodajanji iše le spodobniga dobička, in kupovavec naj se varje nezmérnih stroškov. Kdor v obertnosti živi, se ne zanašaj na slepo srečo, temuč po pameti darove Previdnosti obračaj. Umetnik naj poterpežljiv bode, vender naj ohrani duha vednost. Kmet naj butaro življenja poterpljivo nósi — svest si obilne žetve v njivah raja. Bogati naj se ne prevzame zavoljo obilnosti svojiga premoženja, temuč naj premišljuje nečimernost posvetne sreče; — in ubožni naj ne obupa v potrebi, temuč naj se spomni nebeškiga Očeta!“

„Ako boste nebeški Modrosti ponižno svoj um vklanjali, ter po naznanjenih vodilih svoje življenje ravnali; ako boste svoje posvetne želje krotili, ter zaupljivo per Bogu pomoči iskali; ako se boste učili, strastim, poželjivosti mesá in očí, in prevzetnosti duha se odpovedovati navdihvajoči se z gorečimi željami s Kristusam se zediniti: se bo gotovo v vas povzdignil božji tempelj, boste božja hiša, ki se z vérovanjem ustavi, z upanjem dvigne, z ljubljem dodéla.“

„Blažnosti večí ne poznamo, k čistejšim željam se skorej vnéti ne moremo, svetejši vošil od naznanjenih pred stol Vsigamogočniga pošiljati ne vémo; vam samim svoje dobrovoljnosti, čujoče pastirske skerblijivosti in resnične ljubezni boljši in očitniši pokazati ne znamo. Pridi torej z nebés čez vas obilnost vsiga blagoslova, ki ga danes per svojim slovesnim nastopu Teržaškiga stola iz celiga serca — veseli damo, in kteriga bomo skorej tudi Kopričanam *) podelili, in želimo goreče, de bi ga skozi veliko srečnih lét čez svojo predrago čedo obéh škofij ponavljali v imenu Boga Očeta, in Sina in Svetiga Duha. Amen!“

Drobtinice iz raznih časopisov.

(Algerski časopis) (je pa Algerja kos polnočne Afrike, ki so ga Francozi roparskim nejevercam vzeli) nam v naslednjim izgledu perpoveduje, kakšín dobiček marljivost, zadovoljnost in pobožno življenje človeku pernese.

Francosko vladarstvo je pred nekimi leti Trapiški samostan (klošter) v Algerii vstanovilo, mu je velik kos pušavne zemlje in 62 jezer (tavžent) frankov (okoli 24 jezer goldinarjev v srebru) podarilo. — Trapiški menihi po svoji postavi ojstro živijo, se vedno na polji ali per rokodelstvu trudijo, in več ur na dan združeni molijo. — Na prejetim kosu zemlje so menihi 3 jezera murbnih, 1 jezero sadnih dreves zasadili, in v skušnjo majhen vinograd napravili. Zdej njih njive 45, senožeti 180, gojzdi pa 11 oralov pokrijejo. Mnogoverstnih živinčet imajo 1097. Samostan, ki so ga zidali, cerkev, zglemdo pohišstvo (Musterwirthschaft), mlini, delavnice in prenočiše za popotnike kakih 200 jezer goldinarjev veljajo. Sleherni dan 60 menihov, 30 rokodelcov (najetih) in 10 gostov potrebno hrano v samostanu vživajo. Pa tudi vsi naseljivci brez svoje zemlje, bolehovci, siromaki, ki v letá kraj pridejo, dobijo per Trapistih delo, prebivališe in živež.

(V česki Včeli) beremo: „Iz pripovedovanja starčika smo zvedili, de je že v poprejšnim stoletji okoli 1770 (kakor déleč se starčik kakor na reč že davno znano spomni) čudna moč sopára dobro znana bila,

ktera zdaj po vodi in po suhim tolikanj sloví. Rabili so jo namreč fantinovci pri streljanji s ključem; ta igrača jim je práv prijetna bila. Nalili so v votli ključ vode, ga z zátko zabili, in tako nabít ključ so deržali nad svečo ali na drugim ognji. Iz vode se je naredila pára ali sopár ter je zátko z veliko silo in z močnim pokam sprožila.“ — Kar tukej česka Včela piše, je tudi pri nas na Gorenskím, če práv iz mladih lét pomnim, skorej vsakimu pastirju znano, in more že silo davno otročja igrača biti, desiravno je z nevarnostjo sklenjena, kér bi se utegnili tudi ključ razpočiti, in kakiga igravca ob okó perpraviti ali ga še huji poškodovati. Torej se morajo otroci od takih igrač odvračati, kjer so v navadi.

(„Orel tartranski“) piše, de se v Belgradu društvo za pisanje koristnih bukev za ljudstvo zbira. Cena vdeleživnih listov (akcij) je po pet cekinov. Ko se 50 vdeleživnih listov (deležk) snide, bo začelo društvo delati. Polovica dohodkov razprodanih knjig se bo k istnigi *) ali kapitalu djala, druga polovica pa se bo med deležnike razdelila. —r—

(Slepih ljudi) po vsih deželah avstrijskiga cesarstva je 31,666. Kér prebiva v našim cesarstvu 38 milijonov ljudi, pride tedej na 1200 ljudi 1 slep. V južnih deželah in po planjavah je sploh več slepih kakor v severnih deželah in po gorah. — Tako piše nar slavniji avstrijski učenik slepcov, gosp. Dolezalek.

Iz Štajarskiga.

(Nova kuracija in šola na Štajarskim.) Visokovredni gospod Peter Dajnko, tehant velke Nedlje, dober pastir svojih ovčic, so naravnali, de se bode cerkev sv. Jožefa sozidala na Runči, verhu med sv. Tomažem in velko Nedljo. Šolo so že poprej tu postaviti dali. Kakó treba je bilo šole, množina šolarjev kaže, kterih je više od 120.

(Hvala, komur gre.) Visokovredni gospod Kajnič, mestni kaplan Ormužki, goreči za božjo čast in neutrudljiv delavec v vinogradu Gospodovim, so šoli na Humi bukvarničico preskerbeli, ki imá okoli 70 bukvic. Iz nje dobivajo za branje ne samo šolarji, ampak tudi drugi bukvice; in glej, takó marljivo jih berejo, de se skorej nobene domá ne najdejo! Razun bukvarnice Oni tudi ubogim otrokam dosti bukvic darujejo; in se tudi s podučanjem sadjoreje práv pridno pečajo. K temu namenu so jederke posejali, in 2000 lepih divjakov jim je zraslo, ktere so požlahtene darovali. — Daj jim Bog srečo in zdravje, še več dobriga storiti.

(Kje je skozi nar več dijakov na Slovenskim?) Pri št. Jurji na Šavinci blizo Radgone. Fara ima zdaj 9 učencov v latinskih šolah, 2 modroslova, 3 pravdoznance in 1 bogoslovca. Pred tremi leti pa je bilo 10 bogoslovov. Živih mašnikov iz fare rojenih pa je 25. S.

Urno, kaj noviga?

(Še nekaj od gostije s konjskim mesam v Lincu). To gostijo, od ktere smo v 16. listu govorili, je napravila družba zoper terpinčenje žival, pokazati, de konjsko mesó ni škodljivo, pa tudi zoperno in gnjusno ne. 42 oséb (peršon) je bilo pri ti gostii pričijóh, ki so mesó zaklaniga konja jedle, ki si je nogó zlomil. Med zbranimi 42 osebamí so bili izborniki imenovane družbe, večidel vsi zdravniki in njih predstojnik in c. k. svetovavec deželnega poglavarstva, veliko oficirjev in več družih ljudi. Práv veselo gostovanje je bilo; na tri viže napravljeno mesó je vsim práv dobro dišalo in se je vsim tudi práv dobro priléglo. Tudi v Berlinu so 29. maliga travna imeli veliko po-

*) Drugo nedeljo po vpeljanji na škofov sedež v Terstu so se milostljivi škof pa v Koper podali, kjer so Kopričanje prihod noviga škofa z veliko slovesnostjo praznovali.

*) Ta beséda je pri nas na Poljanskím v navadi.